

дними клопотаннями.

Таким чином можна констатувати, що обсяг правових можливостей потерпілих у кримінальному провадженні є неспівмірно обмеженим у порівнянні із підозрюваним або обвинуваченим, що, в свою чергу, не відповідає меті Конституції України та завданням кримінального та кримінального процесуального законодавства. Відсутність належного орієнтування чинного законодавства на захист і охорону прав, свобод та законних інтересів осіб, які проявляють правомірну поведінку, призводить не тільки до правової невизначеності з огляду їх очікувань, але й до негативного зміщення моральних орієнтирів у всьому суспільстві.

1. Конституція України від 28 червня 1996 року
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.

2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

4. Статистична інформація про стан злочинності та результати прокурорсько-слідчої діяльності. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України.
URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/statinfo.html>.

5. Судова статистика. Офіційний сайт судової влади.
URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/.

6. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/83537959>.

7. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року URL:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

8. Процесуальний статус потерпілого у кримінальному процесу: як в законі і на практиці. URL: https://ukrainepravo.com/scientific-thought/legal_analyst/protseualnyy-status-poterpilogo-u-kryminalnomu-protsesu-yak-v-zakoni-i-na-praktytsi/

9. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/82885531>.

Кузьменко Анастасія Олексіївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

EURO-ENGLISH – МОВА XXI СТОРІЧЧЯ

Питання диференціації англійської мови виникло ще у минулому сторіччі під час вивчення концепцій регіональних варіантів у всьому світі. Різноманіття англійської мови історично пов'язане з політико-економічною дія-

льність країн. Морська торгівля між державами Середземноморського басейну та Італією, Францією й Іспанією сформувала мову *lingua franca*, у той час як вторгнення воєнно-морського флоту Британії та розвиток торгівлі у XVII-XIX ст. утворило *creol language*. Загально прийнято розрізняти такі варіанти, як британський, американський, індійський, австралійський, ірландський, канадський, африканський та новозеландський. Сучасна ж англійська набагато значніша за своїм лінгвогеографічним ореолом та етнопсихолінгвістичним складом. Загальні процеси глобалізації, що відбуваються у сучасному світі відображаються на мовно-мовленнєвій універсалізації [1]. Девід Крістал, вивчаючи мовну глобалізацію та домінуючу роль англійської у цьому процесі, вважав, що існують також варіанти мови великих суспільно-політичних утворень, на кшталт *Euro-English* [4, с.183]. Євро-англійська мова – основний засіб міжнародної комунікації в Європі та один з головних чинників європейської мовної ситуації [3, с.124].

Хоча деякі науковці, як С.Моллін, не погоджуються з існуванням такого варіанту англійської мови, стверджуючи: «якщо б Євро-англійська мова дійсно існувала, вона б, перш за все, нативізувалася в академічному середовищі, тому що там європейці більш за все спілкуються один з одним англійською» [9, с.163], німецький соціолінгвіст Ю. Герхардс наполягає на офіційному визнанні євро-англійської контактної мови лінгва франка, а також заохочує її популяризацію за допомогою політико-адміністративних заходів [6, с.165].

Тож ми схильні говорити про існування та другу «хвилю» розповсюдження Євро-англійської з утворенням Європейського Союзу, що привнесло багатство гібридних акцентів, варіативність граматичних конструкцій та схем побудови дискурсу, сформувавши низку оригінальних характеристик. Євро-англійська мова – це унікальне поєднання Британського, Американського варіантів, на які вплинули європейські культура, політика та історія [1]. Лінгвісти визначають Євро-англійський варіант як:

1) англійська мова країн Європейського Союзу, окрім Об'єднаного Королівства та Ірландії [7, с. 11];

2) потенційно незалежний варіант англійської мови у Європі [9];

3) сучасний варіант англійської в Європі [2].

До особливостей лексичного наповнення Євро-англійського варіанту М. Кочетова [2], М. Модіано [8], Г. Муррей [10] відносять такі: новоутворення та псевдокалька, порушення у відповідності поняття-тлумачення; надмірне вживання дієслів *do, take, put, make*; фразеологізми, використання 'already' як акцентну частку; аббревіації та скорочення.

Фонологічними характеристиками Євро-англійського варіанту Д. Крістал [4], Дж. Дексі [5] визначають відсутність фонем [θ] та [ð]; заміну лабіально-велярного звуку [w] на [v]; відсутність палаталізації фонем [n] та [t]; фіксований наголос на перший склад; повільний темп мовлення.

Ознаками граматики Євро-англійської мови за М. Модіано [8],

Дж. Дексі [5] є продуктивний префікс *euro-*; невживання закінчення *-s* з дієсловами третьої особи однини; змішення видо-часових форм *simple past* з *present perfect* та *continuous* з *non-continuous*; уникнення герундію; утворення форм дієслів переважно з додаванням закінчення *-ed*, уникаючи неправильних форм дієслів; надмірне вживання фразових дієслів; уникнення артиклів; утворення множини незлічуваних іменників за допомогою закінчення *-s*; превалійне вживання *of*-конструкції на позначення присвоєння; недеференціювання займенників *who* та *which*; використання займенника *this* як в однині так і у множині; спрощення синтаксичної структури речення.

Отже, Євро-англійський варіант є самодостатнім культурносоціолінгвістичним новоутворенням країн Європи, який зберігає основи титанічних варіантів Британської та Американської англійської, але вміщує традиції романистики (середовища, де функціонує Євро-англійський варіант).

1. Карасик В.И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. М.: Гнозис, 2004.
2. Кочетова М.Г. Лингвокультурная значимость английского языка в Европе. Филологические науки. Вопросы теории и практики. Тамбов: Грамота, 2015. №8. Ч.2. С.88-90. – С. 89
3. Мележик К.А. Проблема Евро-английского языка в межнациональной коммуникации. Балтийский гуманитарный журнал. 2017. Т.6. №4(21). С.124-127.
4. Crystal D. English as a Global Language. 2d ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2004.
5. Decsy G. Europe's linguistic future: the Eurish-problem. Eurasian Studies Year-book. 1993. P. 7-18
6. Gerhards J. From Babel to Brussels. European Integration and the Importance of Transnational Linguistic Capital. Jurgen Gerhards. Berlin: Freie Universitat Berlin, 2012. 222p.
7. McArthur T. Oxford guide to World English. Oxford: Oxford university press, 2002. 420p.
8. Modiano M. A new variety of English. English today. 2001. P. 13-16
9. Mollin S. Euro-English. Assessing Variety Status. Tübingen: Gunter Narr, 2006. 230p.
10. Murray H. Swiss English teachers and Euro-English: Attitudes to a non-naïve variety. Bulletin Suisse de Linguistique Applicee. 2003. P. 147-165

Левін Олег Леонідович,
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ ТА СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ КИЇВСЬКІЙ РУСИ

Найважливішим елементом будь-якої культури, найвищим показником рівня будь-якої цивілізації є її правова система. Повною мірою це стосується і давньоруського суспільства. Незважаючи на те, що вже понад два з полови-